

Sygn. akt II AKa 314/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Jerzy Leder

Sędziowie: SA – Zbigniew Kapiński (spr.)

SA – Katarzyna Capałowska

Protokolant: – sekr. sąd. Aleksandra Duda

przy udziale Prokuratora Anny Adamiak i oskarżyciela posiłkowego J. W. (1)

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2021 r.

sprawy

- 1) A. S. (1), syna J. i S. z d. K., urodzonego (...) w N., oskarżonego z art. 271 § 1 k.k. w zb. z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i z art. 233 § 1 k.k.;*
- 2) Z. J. (1), syna J. i J. z d. P., urodzonego (...) w N., oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. i z art. 233 § 1 k.k.;*
- 3) L. D. (1) z d. R., córki S. i Z. z d. K., urodzonej (...) w m. Z., oskarżonej z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i z art. 233 § 1 k.k.;*
- 4) E. K. z d. M., córki W. i Z. z d. B., urodzonej (...) w W., oskarżonej z art. 273 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.*

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z 26 maja 2020 r., sygn. V K 189/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- 1. uchyla orzeczenie o karach łącznych pozbawienia wolności orzeczonych w pkt. IX wyroku wobec oskarżonych: A. S. (1) i E. K.;*
- 2. w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1) w pkt. I wyroku eliminuje z podstawy skazania art. 231 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k., a z podstawy wymiaru kary art. 11 § 3 k.k.;*
- 3. na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. uchyla orzeczenie w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1) w pkt. II wyroku i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umarza w tym zakresie postępowanie karne, kosztami postępowania obciążając Skarb Państwa;*
- 4. w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu Z. J. (1) w pkt. III wyroku eliminuje z podstawy skazania art. 231 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k., zaś z podstawy wymiaru kary art. 11 § 3 k.k.;*

5. uniewinnia oskarżoną E. K. od popełnienia czynu przypisanego jej w pkt. VII wyroku i kosztami postępowania w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;

6. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonych wobec oskarżonego A. S. (1) w pkt. I wyroku oraz wobec oskarżonej E. K. w pkt. VIII wyroku kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza, ustalając okres próby na 5 (pięć) lat;

7. łagodzi orzeczone wobec oskarżonych A. S. (1) i E. K. kary grzywny orzeczone w pkt. XI wyroku do 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych, przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonych A. S. (1) i E. K. na rzecz Skarbu Państwa po 880 (osiemset osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty za obie instancje, zaś od oskarżonych Z. J. (1) i L. D. (2) po 1300 (jeden tysiąc trzysta) złotych tytułem opłaty za obie instancje oraz obciążą wymienionych oskarżonych wydatkami postępowania odwoławczego w częściach przypadających na każdego z nich;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów J. C., Ł. C. i G. C., Kancelarie Adwokackie w W., po 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych w tym 23% VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonych A. S. (1) i Z. J. (1) oraz z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżycielowi posiłkowemu J. W. (1).

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 314/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	5	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 26 maja 2020 r. sygn. akt V K 189/15

1.2 Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońcy oskarżonych
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Apelacja obrońcy oskarżonego A. S. (1)		
Lp.	Zarzut	
	- obrazy przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k., - błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
<p>Podniesione w przedmiotowej apelacji zarzuty obrazy art. 7 k.p.k. i błędu w ustaleniach faktycznych nie są zasadne.</p> <p>Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego A. S. zebrane w sprawie dowody w tym także te wymienione w pkt 1, 2 i 4 petitum omawianej apelacji Sąd ocenił w sposób swobodny a nie dowolnym w pełni respektujący zasadę określoną w art. 7 k.p.k. Zdaniem Sądu odwoławczego Sąd Okręgowy dokonując analizy i oceny zgromadzonych w niniejszej sprawie dowodów nie dopuścił się błędu natury faktycznej, lub logicznej, respektował zasady wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego a w związku z tym brak jest uzasadnionych podstaw aby te ocenę zakwestionować. Wywody skarżącego w omawianym zakresie dotyczącym oceny dowodów wymienionych w pkt 1, 2 i 4 mają charakter wyłącznie polemiczny i w przekonaniu Sądu Apelacyjnego</p>		

zarówno w treści omawianego zarzutu jak również w uzasadnieniu środka zaskarżenia nie wykazano w sposób przekonujący, że zeznania świadków: J. W. (1), M. G., K. G., J. W. (2), J. W. (3). M. S., P. K., A. C., K. J., B. K. oraz wyjaśnienia oskarżonego A. S. (1) zostały ocenione w sposób dowolny, sprzeczny z zasadą zawartą w art. 7 k.p.k. Nie można zaakceptować stanowiska skarżącego, że zeznania świadków wymienionych w pkt 1 opierają się jedynie na przypuszczeniach oraz, że żaden z dowodów przeprowadzonych w niniejszej sprawie nie wyklucza, że w dniu 12 kwietnia 2010 r. nastąpiło porządzenie testamentu allograficznego przed oskarżonym A. S. (1). Powyższe twierdzenie nie znajduje bowiem oparcia w zgromadzonych w niniejszej sprawie dowodach, które jak wynika z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku Sąd meriti poddał w omawianym zakresie prawidłowej, wnikliwej i wszechstronnej analizie i ocenie, która zasługuje na akceptację ze strony Sądu odwoławczego.

Za chybiony i bezpodstawny uznać również należy zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia. Wbrew twierdzeniom autora omawianej apelacji ustalenia Sądu Okręgowego odnośnie tego, że oskarżony A. S. popełnił oba przypisane mu czyny są trafne i mają pełne oparcie w dowodach wskazanych przez ten Sąd w pisemnych motywach wyroku jako podstawa dowodowa tych ustaleń. W ocenie Sądu odwoławczego brak jest zatem uzasadnionych podstaw aby te ustalenia zakwestionować.

Wniosek

<p>- o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od obu zarzucanych mu czynów,</p> <p>- z ostrożności procesowej o uchylenie wyroku w zakresie czynu z pkt II i umorzenie postępowania z uwagi na przedawnienie karalności</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Bezpodstawność zarzutów obrazy art. 7 k.p.k. i błędu w ustaleniach faktycznych skutkowało brakiem podstaw do zmiany wyroku i uniewinnienia oskarżonego od popełnienia obu przypisanych mu czynów. Natomiast przedawnienie karalności czynu określonego w pkt II wyroku skutkowało uwzględnieniem wniosku obrońcy złożonego „z ostrożności procesowej”, uchyleniem w zakresie tego czynu wyroku i umorzenie postępowania.</p>		
<p>Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego</p>		
	<p>Zarzut</p>	
<p>- naruszenia przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Podniesiony w apelacji zarzut jest chybiony i bezpodstawny. Należy również podkreślić, że</p>		

kwestionowanie poprzez zarzut obrazy art. 7 k.p.k. rodzaju orzeczonych wobec oskarżonych kar z warunkowym zawieszeniem ich wykonania jest formalnie wadliwe i nie mogło okazać się skuteczne. Jest bowiem oczywiste, że właściwym rodzajowo zarzutem poprzez który skarżący powinien kwestionować zarówno wymiar jak również rodzaj orzeczonych kar jest zarzut rażącej niewspółmierności kary określonej w art. 438 pkt 4 k.p.k. ewentualnie połączonej z zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych dotyczącym ustalenia przez Sąd meriti błędnej prognozy społeczno – kryminologicznej będącej podstawą do ustalenia czy konieczna jest czy też nie resocjalizacja danego oskarżonego w warunkach zakładu karnego, czy też wystarczające będzie warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności przy ustaleniu pozytywnej prognozy kryminologicznej. W przedmiotowej sprawie Sąd meriti orzekając wobec poszczególnych oskarżonych kary zarówno jednostkowe jak również kary łączne w żaden sposób nie dopuścił się obrazy art. 7 k.p.k., który to przepis określa zasadę swobodnej oceny dowodów. Również wywody autora omawianej apelacji zawarte w jej uzasadnieniu nie zawierają merytorycznych i przekonujących argumentów świadczących o tym, że orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania noszą w sobie cechy rażącej łagodności w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k.

Dlatego też Sąd Apelacyjny uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku końcowego zawartego w przedmiotowej apelacji.

wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylnię pkt X wyroku.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Trafność rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego odnośnie rodzaju orzeczonych wobec oskarżonych kar oraz bezpodstawność podniesionego w apelacji zarzutu skutkowałą brakiem podstaw do uwzględnienia wniosku o uchylenie pkt X wyroku.		
Apelacja obrońcy oskarżonej E. K.		
	Zarzut	
- obraży prawa materialnego tj. art. 29 k.k., - naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 271 § 1 k.k. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie, - naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. i w zw. z art. 5 § 2 k.p.k.	# niezasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
W sytuacji gdy z urzędu dostrzeżono kwestię przedawnienia karalności czynu z art. 273 k.k., za zasadny uznać należy zarzut obraży prawa materialnego tj. art. 271 § 1 k.k. dotyczący jego błędnego zastosowania. Zasadnie		

w tym zakresie podniosła autorka apelacji, że oskarżona nie była ani funkcjonariuszem publicznym ani osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu a zatem nie mógł mieć zastosowania do niej art. 271 § 1 k.k., zwłaszcza gdy z uwagi na przedawnienie karalności czynu z art. 273 k.k. ten przepis podlegał wyeliminowaniu z podstawy prawnej skazania w zakresie czynu określonego w pkt VII wyroku. Skoro więc oskarżona nie wyczerpała swoim zachowaniem ze wskazanych wyżej powodów znamion określonych w art. 271 § 1 k.k. to Sąd odwoławczy zmienił w tym zakresie zaskarżony wyrok i uniewinnił E. K. od popełnienia czynu przypisanego jej w pkt VII wyroku. W takiej sytuacji zdaniem Sądu odwoławczego nie ma potrzeby dokonywania analizy pozostałych zarzutów dotyczących tego czynu gdyż są one bezprzedmiotowe.

Natomiast za chybione i bezpodstawne uznać należy wszystkie zarzuty dotyczące czynu przypisanego oskarżonej w pkt VIII wyroku. Wbrew twierdzeniom skarżącej Sąd meriti nie dopuścił się zarówno obrazy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. jak również art. 6 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. Ocena zeznań świadków wymienionych przez autorkę apelacji tj. M. G., J. W. (4), K. G., J. W. (3) oraz P. P. jest prawidłowa i nie nosi cech dowolności w rozumieniu art. 7 k.p.k. wobec czego Sąd odwoławczy w pełni ją akceptuje.

Odnośnie zarzutów obrazy art. 7 k.p.k. postawionych w omawianej apelacji to aktualność zachowują także wcześniej poczynione rozważania odnośnie podstaw do uwzględnienia tego rodzaju zarzutu. Nie ma więc potrzeby ponownego

przytaczania stanowiska Sądu odwoławczego zaprezentowanego przy omawianiu tożsamy zarzutów podniesionych przez obrońców pozostałych oskarżonych.

Sąd Okręgowy nie naruszył również art. 6 k.p.k. w zw. z art. 193 k.p.k. oddalając całkowicie zasadnie wnioski dowodowe o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego neurologa na okoliczności stanu zdrowia J. W. (5). Skarżąca stawiając powyższy zarzut nie przedstawiła żadnych merytorycznych i przekonujących argumentów podważających stanowisko Sądu meriti w omawianym zakresie, które ma pełne oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie i jest w pełni prawidłowe. Sąd meriti nie naruszył również art. 5 § 2 k.p.k., gdyż zebrane w sprawie dowody pozwalały na dokonanie stanowczych ustaleń faktycznych i z tego też względu nie było podstaw i potrzeby aby sięgać po regułę in dubio pro reo zawartą w omawianym przepisie.

Na zakończenie rozważań dotyczących omawianej apelacji należy także zaznaczyć, że w zakresie zarzutów obrazy przepisów prawa procesowego odnośnie czynu z pkt VIII jest ona w części formalnie wadliwa. Skarżąca nie zrealizowała bowiem obowiązku określonego w art. 438 pkt 2 k.p.k. tj. nie wykazała wpływu rzekomej obrazy przepisów postępowania na treść wyroku. Zrealizowanie tego obowiązku będącego podstawą do uznania za skuteczny zarzutu obrazy przepisów postępowania ze sfery gromadzenia i oceny dowodów jest zaś możliwe poprzez postawienie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych o którym mowa w art. 438 pkt 3 k.p.k.,

ale tego rodzaju zarzutu w omawianej apelacji nie postawiono, co również miało wpływ na ocenę jej zasadności i skuteczności odnośnie czynu określonego w pkt VIII zaskarżonego wyroku.		
wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Uwzględnienie z urzędu faktu przedawnienia karalności czynu z art. 273 k.k. oraz uwzględnienie w części argumentów skarżącej dotyczących błędnego zastosowania art. 271 § 1 k.k. skutkowało uniewinnieniem oskarżonej od popełnienia czynu określonego w pkt VII wyroku. Natomiast trafność rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w zakresie czynu z pkt VIII oraz bezpodstawnych zarzutów odwoławczych dotyczących tego czynu skutkowałą brakiem podstaw do uwzględnienia wniosku w pozostałym zakresie.		
Apelacja obrońcy oskarżonego Z. J. (1)		
	zarzut	
- obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść wyroku tj. art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k., - błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadne	

<p>- obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 233 § 1 k.k.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Podniesiony w omawianej apelacji zarzut obrazę przepisów postępowania tj. art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. jest chybiony i bezpodstawny. Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd meriti zebrane w sprawie dowody w tym wyjaśnienia oskarżonego Z. J. i pozostałe dowody wymienione w pkt 2, 3 4 petitum omawianej apelacji zostały ocenione w sposób prawidłowy, w pełni respektujący zasadę swobodnej oceny zawartą w art. 7 k.p.k. Twierdzenia autora omawianej apelacji w ocenie Sądu odwoławczego mają charakter wyłącznie polemiczny i zarówno z treści zarzutu jak również z jego uzasadnienia nie wynika aby Sąd Okręgowy przy ocenie wskazanych dowodów dopuścił się błędu natury faktycznej, logicznej lub też, że nie respektował zasad wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego.</p> <p>Ponadto zauważyć należy, że obrońca oskarżonego jako rzekomo naruszony przepis procedury karnej w pierwszej kolejności wymienił art. 4 k.p.k., który określa jedną z ogólnych zasad postępowania karnego, a mianowicie zasadę obiektywizmu, którą w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy w pełni respektował. Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika zaś w sposób jednoznaczny, że przepis ten nie może stanowić samodzielnej podstawy zarówno zarzutu apelacyjnego jak również kasacyjnego.</p>		

Trafne i prawidłowe są również ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu Z. J. (1). Mają one bowiem pełne oparcie w dowodach wskazanych przez Sąd meriti w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Uznać zatem należy, że wywody autora omawianej apelacji kwestionujące ustalenia faktyczne mają charakter wyłącznie polemiczny i z tego względu nie zasługują na uwzględnienie przez Sąd odwoławczy.

Powyższe stwierdzenie odnosi się również do zawartego w pkt III omawianej apelacji zarzutu obrazy prawa materialnego tj. art. 233 § 1 k.k. Nie można w żaden sposób zaakceptować stanowiska skarżącego, że zeznania złożone w charakterze świadka w sprawie cywilnej o sygn. akt I Ns 284/10 dotyczyły okoliczności mających znaczenie dla realizacji prawa do obrony oskarżonego rozumianego nawet w sposób bardzo szeroki. Powołana przez obrońcę oskarżonego uchwała Sądu Najwyższego nie donosi się do realiów faktycznych i prawnych występujących w niniejszej sprawie. Nie doszło zatem do obrazy art. 233 § 1 k.k. w sytuacji gdy z ustaleń Sądu meriti wynika, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona występku określonego w wymienionym przepisie. Zważyć również należy, że w omawianym zakresie wniesiona apelacja jest wewnętrznie sprzeczna gdyż jej autor kwestionuje dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne a jednocześnie w zakresie czynu z pkt IV wyroku kwestionuje przyjętą w wyroku kwalifikację prawną, stawiając zarzut obrazy art. 233 § 1 k.k. Dla Sądu odwoławczego

<p>jest zaś kwestią oczywistą, że postawienie zarzutu obrazy prawa materialnego może nastąpić dopiero wówczas gdy skarżący akceptuje w całości dokonane ustalenia faktyczne dotyczące tego samego czynu.</p>		
<p>wniosek</p>		
<p>- zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynów z pkt III i IV wyroku, ewentualnie</p> <p>- zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego do czynu przypisanego w pkt IV wyroku.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Trafność stanowiska Sądu Okręgowego odnośnie czynów przypisanych oskarżonemu Z. J. (1) a jednocześnie bezpodstawność zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy tego oskarżonego skutkowałą brakiem podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonej L. D. (2)</p>		
<p>zarzut</p>		
<p>- obrazy przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k.,</p> <p>- obrazy przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k.</p> <p>- błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	

<p>- obrazy prawa materialnego tj. art. 14 § 2 k.k. poprzez jego niezastosowanie,</p> <p>- rażącej surowości orzeczonych kar jednostkowych i kary łącznej.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
	<p>Całkowicie chybione i bezpodstawne są zarzuty obrazy prawa procesowego tj. art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. apelacji. Odnośnie zarzutu obrazy art. 5 § 2 k.p.k. to stwierdzić należy, że wbrew twierdzeniom skarżącego w przedmiotowej sprawie nie występowały tego rodzaju wątpliwości o których mowa w wymienionym przepisie gdyż Sąd meriti dysponował dowodami, które pozwalały na dokonanie stanowczych ustaleń faktycznych. Nie było zatem w realiach dowodowych występujących w przedmiotowej sprawie potrzeby sięgania po regułę in dubio pro reo zawartą w art. 5 § 2 k.p.k. i w związku z tym brak jest podstaw aby uznać, że Sąd Okręgowy wymieniony przepis naruszył.</p> <p>Bezpodstawne są również zarzuty obrazy art. 7 k.k. dotyczące oceny dowodów wymienianych w pkt 1, 2, 3, 4 i 6 petitum omawianej apelacji. W ocenie Sądu odwoławczego dokonana przez Sąd meriti ocena wskazanych dowodów osobowych oraz dokumentów jest prawidłowa i swobodna a nie dowolna jak bezpodstawnie twierdzi skarżący. Nie wykazał on bowiem w sposób przekonujący zarówno w treści postawionych zarzutów jak również w ich uzasadnieniu, że dokonana przez Sąd meriti ocena dowodów zgromadzonych w sprawie w tym tych wymienionych przez</p>	

autora apelacji, zawierała błędy natury faktycznej, logicznej lub też aby przy ocenie tych dowodów nie respektowano zasad wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego. Podkreślić w tym miejscu należy, że z utrwalonego orzecznictwa zarówno Sądu Najwyższego jak również Sądów Apelacyjnych wynika, że zarzut obrazy art. 7 k.p.k. zasługuje na uwzględnienie ale wówczas gdy w środku zaskarżenia zostanie wykazane w sposób merytoryczny i przekonujący, że Sąd meriti w procesie oceny poszczególnych dowodów dopuścił się konkretnych uchybień powodujących, że ocena dowodów nosi cechy dowolności i nie respektuje zasady swobodnej ich oceny. Konieczne jest również wykazanie zgodnie z treścią art. 438 pkt 2 k.p.k., że obraza art. 7 k.p.k. mogła mieć wpływ na treść wyroku czyli w praktyce skutkowało dokonaniem błędnych ustaleń faktycznych. Taka sytuacja w przedmiotowej sprawie nie wstępuje bowiem brak jest podstaw aby uznać, że Sąd meriti naruszył art. 7 k.p.k. a dokonane ustalenia faktyczne w zakresie czynów przypisanych oskarżonej L. D. są prawidłowe i mają pełne oparcie w materiale dowodowym wskazanym przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku jako podstawa dowodowa dokonanych ustaleń faktycznych. Brak jest zatem podstaw do uwzględnienia zarzutów błędu w ustaleniach faktycznych podniesionych w pkt 5 i 7 petitum omawianej apelacji. Wywody skarżącego kwestionujące dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne mają charakter wyłącznie polemiczny i nie mogą skutkować podważeniem stanu faktycznego ustalonego przez Sąd odnośnie czynów przypisanych

oskarżonej L. D. w pkt VI i VII zaskarżonego wyroku.

Za całkowicie chybiony i bezpodstawny uznać również należy zarzut obrazy art. 14 § 2 k.k. poprzez jego niezastosowanie. W zakresie tego zarzutu skarżący nie przedstawił żadnych merytorycznych argumentów wskazujących na jego zasadność i trafność a te zawarte w końcowej części uzasadnienia apelacji nie zasługują na akceptację.

Nie można także zaakceptować stanowiska skarżącego, że orzeczone wobec oskarżonej kary jednostkowe oraz kara łączna i kara grzywny noszą w sobie cechy rażącej surowości w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. Z tej części pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, która odnosi się do kwestii wymiaru i rodzaju kar orzeczonych wobec poszczególnych oskarżonych wynika, że Sąd meriti uwzględnił w sposób właściwy wszystkie istotne okoliczności w tym także właściwości osobiste oskarżonej L. D., jej rodzaj i charakter czynów przypisanych oskarżonej. Brak jest zatem w ocenie Sądu odwoławczego podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w omawianym zakresie gdyż w żaden sposób nie można uznać, mając na względzie także treść apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, że orzeczone wobec oskarżonej L. D. kary jednostkowe oraz kara łączna pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz kara grzywny były rażąco niewspółmiernie surowe.

wniosek

<p>- o zmianę wyroku i uniewinnienie ewentualnie</p> <p>- o zmianę wyroku poprzez odstąpienie od ukarania oskarżonej za czyn z pkt V lub złagodzenie kary za ten czyn lub też orzeczenie łagodniejszych kar jednostkowych i kary łącznej.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Trafność i zasadność rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego a jednocześnie bezpodstawność podniesionych zarzutów odwoławczych skutkowałą brakiem podstaw do zmiany wyroku w zakresie wnioskowanym przez obrońcę oskarżonej.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>		
	<ul style="list-style-type: none"> - przedawnienie karalności czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1) w pkt II wyroku z art. 233 § 1 k.k., które nastąpiło w dniu 20 października 2020 r., - przedawnienie czynów z art. 231 § 1 k.k. przypisanych oskarżonemu A. S. (1) w pkt I wyroku oraz Z. J. (1) w pkt III wyroku, - przedawnienie czynu z art. 273 k.k. przypisanego oskarżonej E. K. w pkt VII wyroku. 	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>		
<p>Czyn określony w pkt II z art. 233 § 1 k.k. w dacie jego popełnienia był zagrożony karą pozbawienia wolności</p>		

do lat 3. Zgodnie z treścią art. 101 § 1 pkt 5 k.k. karalność tego rodzaju czynu ustaje z upływem 5 lat. Do tego okresu należało doliczyć 5 lat przewidzianych w art. 102 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 3 sierpnia 2005 r. (art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 czerwca 2005 r., dz. U. 2005.132.1109). Zgodnie z art. 4 § 1 k.k. należało zaś zastosować wskazane przepisy w brzmieniu obowiązującym w czasie popełnienia przedmiotowego czynu. Uwzględniając zatem brzmienie art. 233 § 1 k.k. oraz art. 102 k.k. w dniu 20 października 2010 r. jak również treść art. 101 § 1 pkt 4 k.k. ustalić należy, że karalność czynu przypisanego oskarżonemu A. S. w pkt II wyroku ustała łącznie po 10 latach i nastąpiła w dniu 20 października 2020 r.

W związku z tym mając na uwadze treść art. 439 § 1 k.p.k. Sąd Apelacyjny uchylił w tym zakresie zaskarżony wyrok i zgodnie z treścią art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umorzono postępowanie i kosztami postępowania obciążono Skarb Państwa.

Natomiast przedawnienie występów określonych w art. 231 § 1 k.k. przypisanych oskarżonemu A. S. w pkt I wyroku oraz oskarżonemu Z. J. w pkt III wyroku również zostało uwzględnione z urzędu ale z uwagi na fakt, że w zakresie tych czynów wystąpiła kumulatywna kwalifikacja prawna czynu określona w art. 11 § 2 k.k. i obu wymienionym oskarżonym przypisano również wyczerpanie znamion występków z art. 271 § 1 k.k., to z tego względu nie było podstaw do uchylenia wyroku i umorzenia postępowania tylko do wyeliminowania z podstawy prawnej skazania tego elementu przestępstwa, które uległo przedawnieniu tj. art. 231 § 1 k.k. oraz art. 11 § 2 k.k., zaś z podstawy wymiaru kary art. 11 § 3 k.k. Dla Sądu Apelacyjnego jest bowiem kwestią oczywistą i wynika to również z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, że nie można uniewinnić oskarżonego, czy też umorzyć postępowania od fragmentu zachowania stanowiącego jeden czyn zabroniony. W takiej sytuacji jedynym prawidłowym rozstrzygnięciem jest wyeliminowanie tego przepisu z kwalifikacji prawnej czynu dlatego też w taki sposób zmieniono w omawianym zakresie zaskarżony wyrok.

Podobna sytuacja wystąpiła również odnośnie czynu z art. 273 k.k. przypisanego oskarżonej w pkt VII wyroku, który to element zachowania uległ przedawnieniu. Jednakże w zakresie tego czynu musiało zapaść

inne rozstrzygnięcie niż wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej tego przepisu tj. art. 273 k.k.

Podkreślić bowiem należy, że zachowanie oskarżonej zostało zakwalifikowane również w zw. z art. 271 § 1 k.k. Zdaniem Sądu odwoławczego o ile można byłoby zaakceptować stanowisko Sądu meriti, że zachowanie oskarżonej wyczerpuje znamiona występku określonego w art. 273 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k., chociaż w realiach faktycznych występujących w niniejszej sprawie kwestia jednoczesnego wyczerpania znamion z art. 271 § 1 k.k. budzi poważne wątpliwości. To jednak przy wyeliminowaniu art. 273 k.k. z uwagi na przedawnienie karalności w żaden sposób nie można uznać, że opisane w pkt VII wyroku zachowanie E. K. pozwala na skazanie jej za występki z art. 271 § 1 k.k. w sytuacji gdy nie była ona w dacie popełnienia czynu funkcjonariuszem publicznym lub inną osobą uprawnioną do wystawiania dokumentu. Dlatego też uznając, że opisane zachowanie oskarżonej w ramach czynu określonego w pkt VII wyroku nie wyczerpuje znamion występku określonego w art. 271 § 1 k.k. Sąd Apelacyjny uniewinnił oskarżoną od popełnienia przedmiotowego czynu, kosztami postępowania w tym zakresie obciążając Skarb Państwa.

5. ROZSTRZYgniĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji

1.3 1

Przedmiot utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

1.3.1 **1.**

Przedmiot i zakres zmiany

Uniewinnienie oskarżonej E. K. od popełnienia czynu z pkt VII wyroku, wyeliminowanie z postawy skazania art. 231 § 1 k.k. i art. 11 § 2

<i>k.k. a z podstawy wymiaru kary art. 11 § 3 k.k. w zakresie czynów z pkt I i III wyroku.</i>	
Zwiąźle o powodach zmiany.	
Przedawnienie karalności czynu z art. 273 k.k. spowodowało konieczność wyeliminowania z opisu czynu z pkt VII tego przepisu. Ten fakt spowodował zaś uznanie, że oskarżona E. K. nie wypełniła znamion występkę z art. 271 § 1 k.k. gdyż nie była ona funkcjonariuszem publicznym ani też osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu. Natomiast z uwagi na przedawnienie karalności czynów (zachowania) z art. 231 § 1 k.k. będących elementem kumulatywnym kwalifikacji występków określonych w pkt I i III wyroku należało te przepisy wyeliminować z podstawy prawnej skazania oraz art. 11 § 2 k.k., zaś z postawy prawnej wymiaru kary art. 11 § 3 k.k.	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>		
	Uchylenie orzeczenia na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu A. S. (1) w pkt II wyroku Sądu Okręgowego.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąźle o powodach uchylecia.		
Tak jak wskazano w pkt 4 w zakresie czynu określonego w pkt II wyroku Sądu Okręgowego w dniu 20 października 2002 r. nastąpiło przedawnienie karalności występkę z art. 233 § 1 k.k. W związku z tym zgodnie z treścią art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. należało w tym zakresie uchylić zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umorzyć postępowanie.		

	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia.		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku</u>		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
A. S. (1) Z. J. (1) L. D. (2) E. K.	III	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 k.p.k. i art. 634 k.p.k. obciążono oskarżonych wydatkami postępowania odwoławczego w częściach przypadających na każdego z oskarżonych oraz zasądzono od poszczególnych oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa należne opłaty.

7. PODPIS
Jerzy Leder Zbigniew Kapiński Katarzyna Capałowska

<u>1.3</u> Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. S. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcia zawarte w pkt I, II, IX, XI, XII		
<u>1.3.1</u> Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>		
Wpisać kolejny numer załącznika 2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego Z. J. (1)	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w całości odnośnie tego oskarżonego	
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2</u> <u>Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 3		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej L. D. (2)	
	rozstrzygnięcia zawarte w pkt V, VI zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego	
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>			
Wpisać kolejny numer załącznika 4			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej E. K.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcia zawarte w pkt VII, VIII, IX wyroku Sądu Okręgowego		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 5			
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego J. W. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie dotyczące orzeczonej wobec wszystkich oskarżonych kary w zakresie jej warunkowego zawieszenia		
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

<u>1.3.2</u> <u>Podniesione</u> <u>zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<i>1.4. Wnioski</i>			
#	uchylenie	#	zmiana